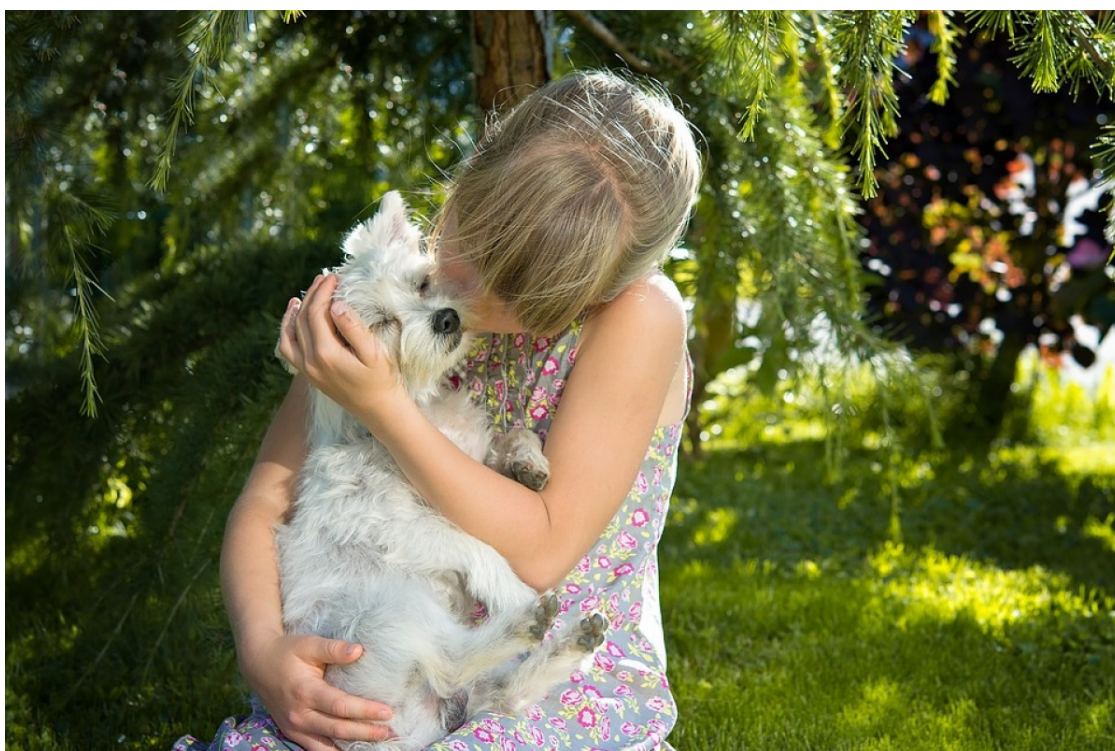

Els consells dels veterinaris per mitigar la por de les mascotes als petards

La majoria d'animals tenen fòbia a la nit de Sant Joan

Una nena amb un gos | Pixabay

La nit de Sant Joan no és nit d'alegria per a tothom. Les nostres mascotes tenen por, i fins i tot fòbia, al so dels petards que se solen llençar durant la revetlla. Però... què podem fer? El Consell de Veterinaris de Catalunya ens dona alguns consells.

De totes les solucions existents, la clau seria poder preveure el cas i realitzar a temps una desensibilització de les mascotes per tal que s'adaptin. La finalitat d'aquesta teràpia no és que els animals gaudeixin del soroll perquè això segurament no passi, però com a mínim s'ha d'intentar que no l'assumeixin com una amenaça. Encara que enguany ja anem tard, els veterinaris recomanen dur-la a terme amb la voluntat de preparar a les nostres mascotes de cara a l'any que ve.

També podem fer servir feromones. Es tracta d'una substància química que aquieta l'ànim dels animals ja que els permet reconèixer una olor de tranquil·litat que mitiga situacions que ells perceben com adverses. Es poden obtenir en format difusor o en collar. "Suggerim començar a utilitzar-los una setmana o dues abans de la data senyalada", apunten des del Col·legi.

Una altra opció són els medicaments nutracèutics. Son complements nutricionals que, ja sigui perquè porten molècules que s'assemblen als components de la llet materna, perquè inclouen

triptòfan -un precursor de la serotonina-, o bé perquè porten melatonina -hormona que indueix al son-, aquests productes calmen les mascotes. S'ha de tenir present que és primordial iniciar el subministrament amb una o dues setmanes d'antelació. Així arribarà el moment de major efecte durant la nit dels petards.

Per últim ens queden els medicaments pròpiament dits que deixaran a les mascotes «fora de joc» i que, amb una mica de sort, faran possible que «oblidin» la experiència. Son medicaments molt potents que han de ser receptats pel vostre veterinari. En aquest cas és imprescindible testar-los anteriorment a la nit de Sant Joan per poder veure els efectes, ja que un dels efectes secundaris és la «reacció paradoxal», és a dir que la mascota no es tranquil·litza sinó que s'excita encara més. Cada animal és un món i és impossible endevinar les seves reaccions davant un fàrmac concret a no ser que es provi abans. Per aquest motiu, si s'utilitzen, no podem deixar a la nostra mascota sola. És necessari vigilar-la.

A banda de tot això, existeixen una sèrie de pautes a seguir quan el nostre animal de companyia s'enfronta a una nit tan especial:

COSES QUE NO S'HAN DE FER

- Ni acariciar-lo ni parlar-li. Si ho fem estarem fent-li creure que la seva reacció és la correcta, de manera que l'animal anirà incrementant la situació d'estrès.
- Ni renyar-lo ni castigar-lo. És una reacció incontrolable i si ho fem s'acabarà desesperant i fins i tot podria atacar.
- Utilitzar la tècnica denominada inundació, la qual consisteix en rodejar l'animal de petards explotant. Si ho fem pot arribar al extrem en que la mascota es desesperi fins al punt de quedar-se paralytitzat i arrossegui els efectes al llarg de tota la vida.
- Sortir al carrer quan hi hagi petards si la mascota té por.

COSES A FER DINS DE CASA

- Tancar finestres i baixar persianes per a mitigar el soroll exterior.
- Deixar totes les portes obertes, inclús dels armaris. Així poden moure's i disposen d'amagatalls on resguardar-se.
- Posar música o la televisió amb el volum alt. No hi haurà queixes de veïns.
- Ignorar-lo quan s'espanti per no desfavorir la reacció.
- Prestar-li atenció quan estigui calmat perquè sigui conscient del què ha de fer.
- Mantenir la calma. Així ells es relaxen més al veure'ns tranquils.

COSES A FER AL CARRER

- Sortir a les hores en què hi ha pocs petards o inclús cap. Evitar els moments més intensos de la festa.
- Portar sempre a la mascota lligada.
- Fer sortides curtes i a prop de casa per poder tornar ràpid si és necessari.
- Ignorar a l'animal quan s'espanti. Si s'atura ens parem i si arranca a córrer anirem amb ell. S'ha

de procurar no tirar de la corda i limitar-nos a acompanyar-lo durant el passeig.

- Parlar-li i acariciar-lo quan estigui tranquil.

- Mantenir la calma en tot moment.

- Per sobre de tot, recordeu iniciar aviat la preparació per a l'any vinent mitjançant una teràpia de desensibilització. Consultarem al nostre veterinari de capçalera, ja que és la persona que millor ens orientarà i ens explicarà què cal fer.